

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta:	Vladimír Prekop
Téma práce:	Předvídatelnost soudního rozhodování
Rozsah práce:	71 stran vlastního textu

1. Aktuálnost (novost) tématu

Diplomant zvolil téma, které lze chápat jako multioborové. Je tomu tak proto, že problematiku předvídatelnosti soudního rozhodování nelze omezit pouze na aspekty spojené s civilním procesem. Jedná se o téma se zřetelnými přesahy do oboru ústavního práva, ale také i do práva hmotného, které tuto problematiku rovněž odráží. Komplexní, multioborový přístup, podaří-li se autorovi plně obsáhnout, skýtá potenciál pro to, aby práce mohla získat značnou přidanou hodnotu.

Výběr tématu hodnotím na základě uvedeného kladně. Zpracování tohoto tématu je schopno osvědčit, zda si diplomant osvojil teoretické poznatky založené na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Faktor, který jednoznačně zvyšuje náročnost na úspěšné zpracování v rámci diplomové práce, je právě ona komplexnost tématu, resp. jeho multioborovost. Autor si rozhodně nemůže vystačit s izolovanými znalostmi nauky civilního procesu. Jak již naznačeno, musí být schopen koherentního propojení (minimálně) tří dílčích právních odvětví, totiž práva procesního, ústavního a také hmotného. Přehlížen nelze ani skutečnost, že se jedná především o téma teoretické, lze dokonce říci stojící na pomezí právní teorie a právní filosofie. Lze konstatovat, že s podobně zaměřenými, na zpracování obtížnějšími tématy, se lze v rámci diplomových prací setkat spíše výjimečně.

Náročnost zvládnutí těchto teoretických otázek, jakož i prokázání souvisejících praktických znalostí (zejm. judikatury), při čemž lze čerpat z uvedeného okruhu literatury, odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu.

3. Logická stavba práce, systematické a formální členění

Práce je členěna do osmi kapitol, včetně úvodu a závěru práce. Autor volí osvědčený logický postup od obecného k dílčímu, který se mu daří dodržet napříč celou prací. Tak v kapitole 2 se nejprve zabývá podstatou právních zásad vůbec a zásadou předvídatelnosti zvláště, na což pak navazuje v kapitole 3 výkladem o ústavních zárukách předvídatelnosti rozhodování. Následně pak sestupuje, řečeno spolu s Ústavním soudem, do roviny jednoduchého práva a zbývá se v kapitole 4 zajištěním předvídatelnosti v rámci soudního řízení. Dále zaměřuje pozornost na dílčí otázky, ovšem samozřejmě související se zkoumanou problematikou, a to postupně na poučovací povinnosti soudu (kapitola 5), odůvodnění soudního rozhodnutí (kapitola 6) a nápravu (vadných) rozhodnutí (kapitola 7). V závěru (kapitola 8) své poznatky přehledně shrnuje.

Jednotlivé kapitoly se dále dělí na menší celky, také zde je zachován postup od obecného k dílčímu, jak je tomu napříč celou prací. Zvolená systematika tak umožňuje pokrýt všechny aspekty relativně širokého tématu s větším počtem dílčích otázek, zároveň je adekvátně reflektována v rámci formálního dělení práce. Zároveň se autorovi daří zachovat přehlednost práce z hlediska běžného čtenáře.

Strukturování práce (a zejména dílčích podkapitol) svědčí o promyšlené koncepci, s níž autor ke zpracování tématu přistoupil. Systematika práce i její formální členění odpovídá požadavkům, které jsou kladeny na práce tohoto druhu.

4. Hloubka provedené analýzy

Hloubka provedené analýzy zvoleného tématu je dostatečná. Autor si byl zjevně vědom skutečnosti, že jím zvolené téma vyžaduje přistoupit k němu při zohlednění mnoha aspektů (právně-filosofickými přesahy počínaje, přes ústavní rozměr, dále úpravu v § 13 OZ, až po zdánlivě banální problematiku nápravy vad jednotlivých rozhodnutí). Všechny tyto aspekty jsou v práci zohledněny. Lze tak konstatovat, že autor téma vyčerpал dostatečně. O hloubce analýzy ostatně svědčí také bohatý poznámkový aparát, který čítá celkem 130 poznámek pod čarou, což je ve srovnání s podobnými pracemi jistě standardní, resp. mírně nadstandardní, počet. O hloubce provedené analýzy svědčí také práce se zdroji, zejména s judikaturou (srov. dále).

5. Samostatnost při zpracování tématu, výsledek kontroly plagiátorství

Automatická kontrola shod provedená systémem IS/STAG identifikovala celkem 30 podobných dokumentů obsahujících shody, s nejvyšší mírou podobnosti 3 %. Na základě této kontroly tedy nelze učinit závěr, že by diplomant nepostupoval při tvorbě práce *lege artis*. Na základě této kontroly tak lze soudit, že diplomant při zpracování zvoleného tématu prokázal schopnost samostatné práce, a to jak pokud jde o literaturu, tak judikaturu.

6. Práce se zdroji

Diplomant pracoval celkem s dvaceti zdroji domácími (včetně online zdrojů). To je ještě akceptovatelné z hlediska požadavků kladených na práce tohoto druhu, navíc při jisté obecnosti a průřezovosti zvoleného tématu lze předpokládat spíše menší počet dostupných zdrojů přímo k autorovu tématu. Je ovšem třeba podotknout, že autor nepoužil žádné cizojazyčné zdroje. Jako nadstandardní lze naopak hodnotit práci s judikaturou, kde autor v práci vykazuje necelou šedesátku použitých judikátů, čímž nepochybně vyvažuje menší počet zdrojů odborné literatury.

Práce s literaturou tak celkově odpovídá požadavkům kladeným na práce tohoto druhu, práce s judikaturou je podrobná a požadavky na práce tohoto druhu jistě překračuje. Celkově je tedy práce se zdroji na odpovídající úrovni. Je ovšem třeba podotknout, že autor nepoužil žádné cizojazyčné zdroje.

7. Splnění cíle práce

Cíl práce není v úvodní kapitole jasně uveden, což je lapsus, který by se v tomto druhu prací neměl vyskytovat. O to více se toto pochybení jeví jako zbytečné, když jinak je úvodní kapitola koncipována *lege artis* a dává čtenáři jasně nahlédnout do obsahu a metodologie předkládané práce. Cíl práce lze nalézt v anotaci práce, při čemž má jít o „*zjištění, jaký je účel předvídatelnosti rozhodování v soudním řízení, jak se zásada předvídatelnosti projevuje v jednotlivých pravomocech soudu v rámci civilního procesu, jaký význam mají procesní pravomoci soudu v zajišťování předvídatelnosti rozhodování, a jak lze nepředvídatelným rozhodnutím předcházet, aby nedošlo k zásahu do práva na spravedlivý proces.*“ Cíl práce je formulován – ve srovnání s pracemi tohoto druhu – velmi sofistikovaně a stejně, jako systematika práce, svědčí o tom, že autor má koncepci práce dobře promyšlenou. Po prostudování práce lze konstatovat, že autor cíl práce naplnil, když se zabýval všemi významnými dílčími otázkami, které jsou pro dané téma relevantní.

8. Jazyková a stylistická úroveň

Jazyková a stylistická úroveň práce je na standardní úrovni, lépe řečeno, v práci lze nalézt minimum jazykových a stylistických lapsů či překlepů. Bohužel se diplomantovi takový lapsus vloudil zrovna do citace jednoho zdroje, a to do příjmení jednoho ze dvou autorů, kde

je třeba zvláště pečlivé kontroly. V textu i v seznamu zdrojů autor cituje T. Holčapka jako „Hočapka“, navíc za zkratkou jména prvního autora mu chybí interpunkční znaménko (čárka). Jak již uvedeno výše, literárních zdrojů není v práci velké množství, proto mohla být citacím věnována větší pozornost. Dále např. na s. 70 „nehledě na důvodu“ (důvody). Jinak je ovšem citační aparát veden lege artis.

9. Formální úprava práce (text, grafy, tabulky)

Z hlediska formální úpravy lze autorovi vytknout, že jednotlivé kapitoly je zvykem začínat na nové stránce. Dále, že rozsahy stránek se píše s pomlčkou (jak autor ostatně správně činí např. na s. 47 v rozsahu odstavců ustanovení OSŘ), nikoliv spojovníkem; na s. 51 novou větou, tím méně nový odstavec, nelze začínat ani zkratkou, natož grafickou značkou „§“; většinou jsou napříč prací data psána správně (totiž s úhozy mezeríku), ale např. na s. 52 chybně (bez úhozů mezeríku). V případě citování autorů v textu není zvykem uvádět jejich tituly, jak autor činí např. na s. 21 v případě Davida Uhlíře. Musel by pak totiž uvádět tituly u všech autorů a ještě se vystavuje riziku, že tituly uvede chybné či neaktuální.

Celkově je však úprava práce standardní, bez větších nedostatků.

10. Závěrečné vyjádření k práci

Práce vyniká promyšlenou koncepcí a tomu odpovídající strukturou. Kladně lze rovněž hodnotit zpracování ústavněprávních přesahů zkoumané problematiky a rovněž schopnost autora pohybovat se koherentním způsobem v abstraktní rovině právních principů.

Nedostatky jazykové, stylistické a formální nejsou natolik závažné a nevyskytují se v práci v takovém počtu, aby byly s to snížit hodnocení jinak celkově zdařilé práce. Nejzávažnějším nedostatkem je tak jasná formulace cíle práce v úvodu, což by v pracích tohoto druhu mělo být pravidlem. Tento nedostatek dle názoru oponentky otevírá možnost navrhnout snížené hodnocení, ale vzhledem k tomu, že jinak je práce celkově zdařilá, snížené hodnocení oponentka (prozatím) nenavrhuje.

Vzhledem k uvedenému práci celkově hodnotím jako zdařilé zpracování tématu, které vyniká snahou o komplexnost a určitými právně-filosofickými přesahy, ale také podrobnou prací s judikaturou.

11. Otázky k zodpovězení při obhajobě

1) V rámci obhajoby by se autor mohl zamyslet nad otázkou, jak je zásada předvídatelnosti soudního rozhodování naplňována v tzv. bagatelních věcech, kde je omezena možnost použití opravných prostředků.

Doporučení/nedoporučení k obhajobě	práce	Závěrem lze konstatovat, že předložená diplomová práce, jak po stránce obsahové, tak i formální, splňuje požadavky kladené na práce tohoto druhu, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.
Navržený klasifikační stupeň		Výborně.

V Praze dne 19. 04. 2024

doc. JUDr. Dita Frintová, Ph.D.
oponentka diplomové práce